

zondag 5 januari 2025, 16:30 uur

Ps. 149: 1, 2

Ps. 26: 8, 7 OB

OT 426

Genesis 18: 10 - 15, 21: 1 - 21

Galaten 4: 4 - 10, 4: 21 - 31

Galaten 5: 1

DNP 126

OPW 525

Schriftberijming 23: 1, 2, 3

Ps. 68: 7, 9

Ps. 149: 1, 2

Halleluja! laat opgetogen
een nieuw gezang den HEER verhogen.
Laat allen die Gods naam belijden
zich eensgezind verblijden.
Volk van God, loof Hem die u schiep;
Israël dank Hem die u riep.
Trek, Sion, in een blijde stoet
uw Koning tegemoet.

Laat het een hoge feestdag wezen.
De naam des HEREN wordt geprezen
met het aloude lied der vaadren.
De heilge reien naadren.
En zo danst in het morgenlicht
heel Gods volk voor zijn aangezicht
en slaat de harp en roert de trom
in 's HEREN heiligdom.

Ps. 26: 8, 7 OB

Wat blijdschap smaakt mijn ziel,
Wanneer ik voor U kniel
In't huis, dat Gij U hebt gesticht!
Hoe lief heb ik Uw woning,
De tent, o Hemelkoning,
Die G', U ter eer, hebt opgericht!

Daar wordt Uw lof verbreed,
O Oppermajesteit,
Door mij, die U bemin en acht;
Daar zal mijn stem U prijzen,
Voor al de gunstbewijzen,
Voor al de wond'ren Uwer macht.

OT 426

Alzo lief had God de wereld,
alzo lief had God de wereld,
de wereld, de wereld,
God had de wereld lief.

Dat Hij aan ons heeft gegeven,
dat Hij aan ons heeft gegeven,
gegeven, gegeven,
Zijn eengeboren Zoon.

Opdat een ieder die gelooft,
Opdat een ieder die gelooft,
een ieder, een ieder,
het eeuwig leven heeft

Genesis 18: 10 - 15, 21: 1 - 21

¹⁰ Toen zei een van hen: 'Ik kom over precies een jaar bij u

terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.’ Sara, die in de ingang van de tent stond, achter de man, hoorde dat. ¹¹ Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen al ver achter haar. ¹² Daarom lachte ze in zichzelf. Zou een zwangerschap voor mij dan nog weggelegd zijn? dacht ze. Ik ben immers verwelkt, en ook mijn man is al oud. ¹³ Toen vroeg de HEER aan Abraham: ‘Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen? ¹⁴ Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk? Op de vastgestelde tijd, over precies een jaar, kom Ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.’ ¹⁵ Geschrokken ontkende Sara: ‘Ik heb niet gelachen.’ Maar Hij zei: ‘Ja, je hebt wel gelachen.’

Isaak en Ismaël

21 ¹ De HEER zag om naar Sara zoals Hij had beloofd, Hij gaf haar wat Hij had toegezegd: ² Sara werd zwanger en baarde Abraham op zijn oude dag een zoon, op de vastgestelde tijd, die God hem had genoemd. ³ Abraham noemde de zoon die hij gekregen had en die Sara hem gebaard had, Isaak, ⁴ en hij besneed Isaak toen deze acht dagen oud was, zoals God hem had opgedragen. ⁵ Abraham was honderd jaar toen zijn zoon Isaak werd geboren. ⁶ ‘God maakt dat ik kan lachen,’ zei Sara, ‘en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen. ⁷ Wie had Abraham durven voorspellen dat ik ooit een kind de borst zou geven? En toch heb ik hem op zijn oude dag nog een zoon gebaard!’

⁸ Het kind groeide voorspoedig op, en toen de dag gekomen was dat het van de borst werd genomen, gaf Abraham een groot feest. ⁹ Sara zag dat de zoon die Abraham bij Hagar, haar Egyptische slavin, had gekregen, spottend lachte. ¹⁰ Daarom zei ze tegen Abraham: ‘Jaag die slavin en haar zoon

weg, want ik wil niet dat de zoon van die slavin straks deelt in de erfenis die mijn zoon Isaak krijgt.’¹¹ Dit voorstel beviel Abraham allerminst; het ging immers om zijn eigen zoon.¹² Maar God zei tegen hem: ‘Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht.’¹³ Maar ook uit de zoon van je slavin zal ik een volk doen voortkomen, omdat ook hij een kind van je is.’

¹⁴ De volgende morgen vroeg nam Abraham brood en een zak water, legde die op Hagars schouder, gaf haar ook het kind mee en stuurde haar weg. Ze trok de woestijn van Berseba in en doolde daar rond.¹⁵ Toen het water uit de zak op was, liet ze haar kind onder een struik achter.¹⁶ Zelf ging ze een eindje verderop zitten, op een boogschot afstand, omdat ze niet kon aanzien hoe haar kind stierf. En terwijl ze daar zo zat, hilde ze bittere tranen.¹⁷ Maar God hoorde de jongen kermen, en de engel van God riep Hagar vanuit de hemel toe: ‘Wat is er, Hagar? Wees gerust: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord.’¹⁸ Sta op, help de jongen overeind en ondersteun hem. Ik zal een groot volk uit hem doen voortkomen.’¹⁹ Toen opende God haar de ogen en zag ze een waterput. Ze liep ernaartoe, vulde de waterzak en gaf de jongen te drinken.

²⁰ God beschermde de jongen, zodat hij voorspoedig opgroeide. Hij leefde als boogschutter in de woestijn.²¹ Hij ging in de woestijn van Paran wonen, en zijn moeder koos een Egyptische vrouw voor hem uit.

Galaten 4: 4 - 10, 4: 21 - 31

4¹ Ik bedoel dit: Zolang een erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, ook al is hij reeds de

eigenaar van alles. ² Hij staat onder voogdij en toezicht tot het door zijn vader vastgestelde tijdstip is gekomen. ³ Op dezelfde manier waren ook wij, toen we nog onmondig waren, als slaaf onderworpen aan de machten van de wereld. ⁴ Maar toen de bestemde tijd gekomen was, zond God zijn Zoon, geboren uit een vrouw en onderworpen aan de wet, ⁵ om ons, die aan de wet onderworpen waren, vrij te kopen opdat wij als kind aangenomen zouden worden. ⁶ En omdat u zijn kinderen bent, heeft God in ons hart de Geest van zijn Zoon gezonden, die ‘*Abba, Vader*’ roept. ⁷ U bent nu dus geen slaven meer, maar kinderen en als zodanig erfgenamen, dankzij God.

⁸ Vroeger, toen u God nog niet kende, onderwierp u zich aan goden die helemaal geen goden zijn. ⁹ Hoe is het dan toch mogelijk dat u zich nu, terwijl u God hebt leren kennen – meer nog, door God gekend bent – opnieuw tot die zwakke, armzalige machten wendt en u daaraan weer als slaaf wilt onderwerpen? ¹⁰ U houdt u aan vastgestelde dagen, maanden, seizoenen en jaren? ¹¹ Ik vrees dat al mijn inspanningen voor u zinloos zijn geweest.

²¹ Vertelt u eens, u wilt aan de wet onderworpen zijn, maar luistert u wel naar de wet? ²² Er staat immers geschreven dat Abraham twee zonen had: één van zijn slavin en één van zijn vrijgeboren vrouw. ²³ De zoon van de slavin werd geboren volgens de loop van de natuur, maar die van de vrijgeboren vrouw dankte zijn geboorte aan de belofte. ²⁴ Dit heeft een diepere betekenis: de vrouwen staan voor twee verbonden. Het ene is het verbond van de Sinai in Arabië, dat slaven baart – dat is Hagar. ²⁵ Als beeld van dat verbond staat Hagar voor het huidige Jeruzalem, dat met haar kinderen in slavernij leeft. ²⁶ Maar het hemelse Jeruzalem is vrij, en dat is onze moeder, ²⁷ want er staat geschreven: ‘Wees verheugd,

onvruchtbare vrouw, jij die niet baart. Jubel en juich, jij die geen weeën kent. Want de kinderen van de eenzame vrouw zullen talrijker zijn dan die van de gehuwde.’²⁸ En u, broeders en zusters, bent net als Isaak kinderen van de belofte.²⁹ Maar zoals destijds de zoon die krachtens de natuur geboren werd de zoon vervolgde die krachtens de Geest geboren werd, zo worden nu ook wij vervolgd.³⁰ Maar wat zegt de Schrift? ‘Jaag de slavin en haar zoon weg, want de zoon van de slavin mag niet met de zoon van de vrijgeboren vrouw delen in de erfenis.’³¹ Kortom, broeders en zusters, wij zijn geen kinderen van de slavin, maar van de vrijgeboren vrouw.

Galaten 5: 1

5 ¹ Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.

DNP 126

Het leek een droom, toch was het waar:
de HEER bracht ons weer bij elkaar.
Naar huis, naar Sion gingen wij.
Wat lachten wij, we waren vrij!
De volken die het zagen, zeiden:
'Groot is de HEER die hen bevrijdde.'
De HEER was met ons lot begaan.
Ja, Hij heeft wonderen gedaan!

HEER, help ons en sta ons weer bij;
herstel ons land en keer het tij.
Wil, als een beek in de woestijn,
ook ditmaal levensreddend zijn.
Wie huilen moet als hij gaat zaaien,
zal juichen bij het koren maaien.
In tranen ging hij weg van huis,
blij komt hij met de oogst weer thuis.

OPW 525

Jubel het uit. De Heer is hier;
ontvang het koningskind!
Als redder van de aarde
geeft Hij het leven waarde.
Dus hemel en aarde, zingt!
Dus hemel en aarde, zingt!
Dus hemel, dus hemel en aarde, zingt!

Jubel het uit. De Heer regeert;
wees blij, verhef je stem!
Zing als de schepping juicht,
aanbiddend voor Hem buigt
een vreugdelied voor Hem
een vreugdelied voor Hem
een vreugde-, een vreugdelied voor Hem!

Zijn koningschap zal eeuwig zijn,
rechtvaardig en vol kracht!
Laat ieder volk op aarde
zijn heerlijkheid ervaren;
de liefde die Hij bracht
de liefde die Hij bracht;
de liefde, de liefde die Hij bracht!

Schriftberijming 23: 1, 2, 3

1 Wees blij te allen tijde,
verheug u in de Heer!
De Heere is nabij u,
ja, spoedig keert Hij weer!
Laat iedereen het merken
dat Christus in u woont,
dat u in woord en werken
zijn vriendelijkheid vertoont.

2 Wees niet bezorgd, maar blijde:
de Heere zorgt voor u.
Laat niet door vrees u leiden,
want Hij staat borg voor u.
En wat u mag ontbreken,
zeg aan de Heer uw nood
met bidden en met smeken,
maak zijn genade groot.

3 Dank God te allen tijde,
verwacht het uit zijn hand:
dan zal zijn milde vrede
- te hoog voor elk verstand -
uw hart en uw gedachten
behoeden in uw Heer.
Wie op de Heere wachten
verblijdt Hij keer op keer.

Ps. 68: 7, 9

God zij geprezen met ontzag.
Hij draagt ons leven dag aan dag,
Zijn naam is onze vrede.
Hij is het die ons heeft gered,
die ons in ruimte heeft gezet
en leidt met vaste schreden.
Hij die het licht roept in de nacht,
Hij heeft ons heil teweeggebracht,
dat wordt ons niet ontnomen.
Hij droeg ons door de diepte heen,
de Here Here doet alleen
ons aan de dood ontkomen.

God is de bron, de klare wel,
springader voor heel Israël,
uit Hem vloeit louter zegen.
Zijn lof ontspringt als een fontein,
zijn volk zal louter vreugde zijn,
komend van allerwege.
God, onze sterke bondgenoot,
toon ons uw macht, uw krachten groot;
Gij zult uw stad gedenken.
Vorsten van verre bieden Hem
terwille van Jeruzalem
hun eerbied, hun geschenken.